

MOCIÓ DE SUPORT AL 28J DIADA PER L'ALLIBERAMENT SEXUAL I DE GÈNERE

Les grans i històriques manifestacions de l'orgull han servit per a transformar la nostra realitat, la nostra societat i el nostre país, en un país molt millor per a tothom. En el context actual d'auge de l'extrema dreta, on es palesa que els discursos LGBTIfòbics prenen força, calen polítiques per la diversitat sexual i de gènere, impulsar l'educació sexual i afectiva i invertir recursos en serveis públics de qualitat. Les llibertats sexuals i de gènere no poden instrumentalitzar-se per justificar el genocidi a Palestina ni els discursos racistes, islamofòbics i antiimmigració, tampoc per amagar la limitació d'altres llibertats i drets socials.

Sens dubte l'educació en la diversitat de manera generalitzada és la principal eina per a combatre la LGTBIfòbia. És clau reivindicar el seu paper com a motor de canvi. Necessitem educar en diversitat per a deixar enrere l'odi, la por i la intolerància. És a les escoles on comença tot, on es pot començar a canviar la discriminació per la tolerància, on enterrar la LGTBIfòbia i el germen de l'odi.

A més, a Catalunya tenim la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia des de fa quasi una dècada i sense implementar de manera efectiva. Una llei que exigeix recursos econòmics i compromís polític, en tot el territori. Cal una major dotació de recursos i personal pels Serveis d'Atenció Integral (SAI) LGTBI+ . A més, és urgent reprendre la feina de revisió de la llei que va decaure amb la convocatòria electoral. Cal esmenar les mancances i absències en matèria d'intersexualitats per tal d'incloure qüestions com l'autonomia i el respecte cap als cossos intersex, la prohibició total de qualsevol intervenció quirúrgica o mutilació per motius estètics a menors intersex o amb una genitalitat diversa. Necessitem una llei que vagi més enllà i que tingui en compte les persones trans migrants i aquelles en situació administrativa irregular, així com el reconeixement de les persones no binàries.

La salut és un dret de totes: ha de ser pública i universal. Per garantir-la cal seguir desplegant el servei *Trànsit* al territori amb una dotació adequada, habilitar més centres especialitzats en detecció i tractament d'ITS, per tal de garantir els drets sexuals i reproductius i posar fre a la pandèmia del VIH/sida. Cal formació al personal sanitari per combatre l'estigma i la patologització, l'atenció lliure d'estigmes, masclisme, serofòbia i homofòbia. A més, quan es parla de salut del

col·lectiu LGTBI+ s'ha d'anar més enllà de la prevenció d'ITS i incloure el gaudi, el plaer, l'autoconeixement, el consentiment i el desig.

La visibilitat lèsbica i bisexual és un aspecte importantíssim. Hi ha lletres de l'acrònim que han estat històricament oblidades, com és el cas de les dones lesbianes i persones bisexuals. El país té un deute simbòlic amb la seva reivindicació que cal revertir. I una de les grans assignatures pendents és garantir sense cap ambigüitat l'accés en igualtat de condicions i a tot el territori de totes les dones i persones gestants a les tècniques de reproducció assistida a la salut pública, independentment de l'orientació sexual i la identitat de gènere, l'estat civil i la situació personal o afectiva.

Actualment, l'habitatge, lluny de ser un dret universal garantit, és una causa d'exclusió social i desigualtat que comporta greus conseqüències per les persones LGTBI+. El sensellarisme i les desigualtats en l'accés a l'habitatge afecta més les persones LGTBI+ (35% de persones sense llar són LGTBI+). En molts casos, la família és l'espai on tenen lloc les violències cap al col·lectiu en un context en què és molt difícil emancipar-se. Per tant, calen polítiques d'habitatge que defugin de la lògica de mercat.

Totes les persones tenim un paper clau en el canvi social per a assolir la igualtat. El respecte per la llibertat sexual i de gènere és un element de valor i de riquesa social en la promoció del qual està implicada tota la ciutadania. Al mateix temps, la visibilitat i la promoció de les llibertats sexuals i de gènere són drets que beneficien a tothom. Per això, quan es parla de llibertat sexual i de gènere es fa referència a un dret de ciutadania.

Els municipis on gairebé tothom es coneix, com la nostra ciutat, Tarragona, poden ser entorns molt complexos per a les persones LGTBI+. La invisibilitat, la falta de referents, de llocs de trobada i de relació, així com de teixit associatiu LGTBI+, són elements que dificulten la vida i impedeixen un desenvolupament ple. Per posar fi a aquestes desigualtats és urgent treballar perquè els nostres pobles i ciutats siguin també llocs en els quals viure la llibertat sexual i de gènere de manera positiva, plena i normalitzada.

En un context marcat per l'avenç de l'extrema dreta, és més important que mai que els ens locals assumeixin l'obligació de garantir el dret de les persones LGTBI+ destinant mitjans, recursos i ajuts públics. Avui, que arreu del món i també a casa nostra ens intenten arrossegar a un canvi de cicle cap a la regressió, hem de continuar defensant-les i portar-les més enllà.

Per tot el que s'ha exposat, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents acords:

ACORDS:

PRIMER.- Incrementar els recursos tècnics i econòmics municipals per al desenvolupament de polítiques per la diversitat sexual i de gènere, ampliant el

pressupost en matèria de polítiques LGTBI+, garantint alhora les condicions perquè les polítiques LGTBI+ es prioritzin i es consolidin.

SEGON.- Promoure l'educació en la diversitat afectiva, sexual i de gènere de manera generalitzada millorant les polítiques de prevenció, especialment aquelles adreçades a la comunitat educativa del municipi; aprofundint en la "coeducació" com una eina transformadora i duent a terme actuacions que involucrin les famílies, per tal d'estendre la corresponsabilitat de la prevenció a tots els agents educatius.

TERCER.- Dotar el SAI (Servei d'atenció integral a persones LGTBI+) dels recursos tècnics especialitzats i econòmics necessaris per a garantir a les persones LGTBI+ que pateixen o es troben en risc de patir qualsevol classe de violència o discriminació el dret a rebre de manera immediata una protecció integral, real i efectiva. També per a garantir informació, atenció i assessorament sobre salut, treball, habitatge i recursos per a persones LGTBI+, així com suport i acompanyament jurídic i psicològic. Instar al Departament d'Igualtat i Feminismes a enfortir, amb els recursos econòmics necessaris, la Xarxa SAI de Catalunya perquè sigui un veritable servei integral, de qualitat i de proximitat per a persones LGTBI+ i el seu entorn.

QUART.- Millorar la formació dels i les professionals de la salut del territori i agents comunitaris per a combatre l'estigma i la patologització, i instar al Departament de Salut a garantir una atenció en salut lliure d'estigmes, masclisme, serofòbia i lgtbi+fòbia. Al mateix temps desenvolupar des del territori eines i materials específics per facilitar el treball d'aquests professionals.

CINQUÈ.- Desenvolupar polítiques de prevenció de la LGTBI+fòbia amb accions de sensibilització cap a la ciutadania. Al mateix temps, possibilitar espais i llocs de trobada i relació, així com a contribuir al desenvolupament del teixit associatiu LGTBI+.

SISÈ.- Desplegar estratègies per a la promoció dels drets laborals de les persones LGTBI+, especialment les dones trans, tals com: l'adaptació i millora de la capacitat de resposta dels serveis d'inserció laboral; la incorporació a les convocatòries de subvencions criteris d'igualtat d'oportunitats; la incorporació de la perspectiva de la diversitat sexual i de gènere en programes municipals d'ocupació i d'inserció laboral adreçats a col·lectius vulnerables; així com el foment de la contractació de dones trans, a través de programes de treball i formació. Instar el Departament d'Empresa i Treball a treballar conjuntament amb els govern locals per garantir la igualtat laboral de les persones LGTBI.

SETÈ.- Garantir habitatge social destinat a persones LGTBI+ en situacions de LGTBI+fòbia i que estan vivint en condicions de precarietat residencial, ampliant les places d'emergència i els recursos d'habitatge d'inclusió de les entitats socials. Així com ajuts al lloguer. Instar al Departament de Territori a treballar conjuntament amb els ens locals per garantir aquest dret.

VUITÈ.- Donar trasllat d'aquests acords a tots els grups del Congrés dels Diputats, al Ministeri d'Igualtat, al Govern de la Generalitat, a la Conselleria d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat de Catalunya, la Conselleria d'Empresa i Treball, la Conselleria de Territori i la Conselleria d'Educació a tots els grups del Parlament de Catalunya, a les entitats membres del Consell Nacional LGTBI, la Xarxa de Municipis LGTBI de Catalunya, la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Trans i Bisexuals (FELGTB) i les entitats municipalistes de Catalunya.

Jordi Collado

Álvarez - DNI

47772325Z

(TCAT)

Firmado digitalmente por Jordi
Collado Álvarez - DNI 47772325Z
(TCAT)
Fecha: 2024.06.13 21:00:11 +02'00'

Jordi Collado Álvarez

Conseller d'En Comú Podem Tarragona